

Τιμητικό ψήφισμα για τον ευεργέτη Βουλαγόρα IG XII 6, 1, Σάμος, 240 π.Χ.

Η βουλή και ο δήμος αποφάσισαν μετά από πρόταση των πρυτάνεων σχετικά με το σχέδιο ψηφίσματος που παρουσιάστηκε από τον Ιπποδάμα, προκειμένου ο Βουλαγόρας που προσέφερε πολλές υπηρεσίες στον δήμο τόσο στο σύνολό του, όσο και στους περισσότερους από τους πολίτες ξεχωριστά, να επαινεθεί και να τιμηθεί με στεφάνι, σύμφωνα με την απόφαση της βουλής και του δήμου. Επειδή κατά το παρελθόν, όταν υπήρχαν κτηματικές διεκδικήσεις στην περιοχή της Αναΐας, που ανήκε τότε στην δικαιοδοσία του βασιλιά Αντιόχου, κι οι πολίτες από τους οποίους είχαν αφαιρεθεί τα κτήματα, είχαν καταφύγει στον δήμο ζητώντας να αποσταλεί πρεσβεία στον βασιλιά Αντίοχο, προκειμένου να ανακτήσουν τις περιουσίες τους, ο Βουλαγόρας ορίστηκε πρέσβης και αρχικά μετέβη στην Έφεσο, και μετά όταν ο Αντίοχος διέλυσε το στρατόπεδό του, τον ακολούθησε ως τις Σάρδεις κι ενεργώντας με φιλοτιμία και ζήλο αντιτάχθηκε επιτυχώς στους σπουδαιότερους από τους φίλους του Αντιόχου, οι οποίοι είχαν καταλάβει τα κτήματα, προκειμένου ο δήμος να πάρει πίσω τις αμφισβητούμενες περιοχές και να τις μεταβιβάσει στους πολίτες από τους οποίους είχαν άδικα αφαιρεθεί... Και εκλεγμένος πολλές φορές εκπρόσωπος του δήμου σε δημόσιες δίκες πρόσφερε με προθυμία και ενεργητικότητα τις υπηρεσίες του και οι αποφάσεις του αποδείχθηκαν χρήσιμες και συμφέρουσες για την πόλη. Κι όταν εξελέγη από το δήμο επιστάτης του γυμνασίου σύμφωνα με τον νόμο, επειδή εξέλιπε αυτός που είχε εκλεγεί γυμνασίαρχος, πέτυχε να εξασφαλίσει την κοσμιότητα των νέων και των εφήβων. Όταν τη χρονιά εκείνη έπρεπε να σταλεί στην Αλεξάνδρεια μια ιερή αντιπροσωπεία (θεωρία), ... καθώς το ποσό για τα στεφάνια και τις θυσίες που έπρεπε να τελέσει η αντιπροσωπεία στην Αλεξάνδρεια ήταν περιορισμένο και δεν υπήρχαν χρήματα για να καλυφθούν τα έξοδα του ταξιδιού του επικεφαλής και των υπολοίπων αντιπροσώπων, επειδή δεν ήταν δυνατόν να βρεθεί πρόσοδος από την οποία να εξοικονομηθεί το ποσό... προκατέβαλε από την προσωπική του περιουσία ποσό που δεν ήταν μικρότερο των 6,000 δραχμών. Κι όταν ο δήμος υπέφερε από τη σιτοδεία και οι πολίτες αναγκάστηκαν λόγω του έκτακτου της καταστάσεως να ορίσουν τρεις επιτροπές αγοράς σιταριού, στην καθεμία από αυτές δεν παρέλειψε να επιδείξει τον ζήλο και την φιλοτιμία του. Την πρώτη φορά πρόσφερε το σύνολο του ποσού για την εγγύηση σύμφωνα με την απόφαση του δήμου... Προκειμένου, λοιπόν, να φανεί ότι εμείς αποδίδουμε τιμές στους άριστους άνδρες, προτρέποντας και περισσότερους πολίτες να ακολουθήσουν το παράδειγμά του, ο δήμος αποφάσισε να επαινέσει τον Βουλαγόρα για την αρετή και την καλοσύνη του απέναντι στους πολίτες και να τον στεφανώσει με χρυσό στεφάνι στα Διονύσια.

Ο Στράβων για το πολίτευμα της Ρόδου (Στράβων 14.2.5)

Οι Ρόδιοι φροντίζουν το λαό, μολονότι το πολίτευμά τους δεν είναι δημοκρατικό. Ακόμη, επιθυμούν να προνοούν για το πλήθος των απόρων τους. Συνεπώς, ο δήμος τροφοδοτείται με σιτάρι και, σύμφωνα με τα πάτρια έθιμα, οι εύποροι υποστηρίζουν τους άπορους και αναλαμβάνουν ορισμένες λειτουργίες σχετικές με τις προμήθειες τροφίμων, ώστε και ο φτωχός να έχει εξασφαλισμένη την διατροφή του και η πόλη να μην έχει καθυστέρηση σε όσα χρειάζεται, κυρίως στα σχετικά με τις ναυτικές εκστρατείες.

Ο Πολύβιος για τις περιορισμένες ευεργεσίες των βασιλέων τον 2^ο αι. π.Χ. (Πολύβιος 5.90)

Δεύτερον, σχετικά με το ότι οι βασιλείς τώρα δίνουν λίγα και τα έθνη και οι πόλεις λαμβάνουν λίγα. Ωστε ούτε οι βασιλείς δίνοντας τέσσερα και πέντε τάλαντα να νομίζουν ότι κάνουν κάτι μεγάλο και να ζητούν να υπάρχει για αυτούς η ίδια εύνοια και τιμή από τους Έλληνες, την οποία είχαν πριν οι βασιλείς. Και οι πόλεις, έχοντας στα μάτια τους το μέγεθος των προηγούμενων δωρεών, να μην κάνουν το λάθος τώρα για μικρά και τυχαία να δίνουν τις μεγαλύτερες και καλύτερες τιμές, αλλά να προσπαθούν να διατηρούν ό,τι αξίζει στον καθένα.

Ο Στράβων για την Αλεξάνδρεια (Στράβων 17.1.8)

Ολόκληρη την πόλη διασχίζουν δρόμοι κατάλληλοι για την κυκλοφορία αλόγων και αμαξιών, και δύο ιδιαίτερα φαρδείς, με πλάτος πάνω από ένα πλέθρο (30 μ.), οι οποίοι τέμνονται μεταξύ τους σχηματίζοντας ορθή γωνία. Και η πόλη διαθέτει ωραιότατα τεμένη και δημόσιους χώρους και βασιλικά ανάκτορα, που καλύπτουν το ένα τέταρτο ή ακόμη και το ένα τρίτο του συνολικού εμβαδού της πόλης... Όλα συνδέονται μεταξύ τους και με το λιμάνι, ακόμη και όσα βρίσκονται έξω από την πόλη.

Ο Ηρακλείδης Κρητικός για την Αθήνα (Ηρακλείδης 1.1)

Όλη η πόλη είναι ξηρή και άνυδρη, με άσχημη ρυμοτομία λόγω της αρχαιότητάς της. Πολλές από τις οικίες είναι ευτελείς και λίγες είναι χρήσιμες. Δεν θα γινόταν πιστευτό σε έναν ξένο που θα την έβλεπε ότι αυτή είναι η πόλη των Αθηναίων. Μετά από λίγο όμως θα το πίστευε κανείς. Εδώ βρίσκεται θέατρο αξιόλογο, το καλύτερο στην οικουμένη, ιερό πολυτελές της Αθηνάς, άξιο να το χαζεύει κανείς, ο καλούμενος Παρθενώνας, πάνω από το θέατρο, που προκαλεί θαυμασμό σε όσους το αντικρύζουν... Τρία γυμνάσια, Ακαδημία, Λύκειο, Κυνόσαργες. Όλα γεμάτα δέντρα και κατάφυτα. Κάθε είδους γιορτές

Ο Πausανίας για τον Πανοπέα, πόλη της Φωκίδας (Pausanias 10.4.1)

Από τη Χαιρώνεια είναι είκοσι στάδια μέχρι τον Πανοπέα, μια πόλη των Φωκίων, αν μπορεί κανείς να δώσει το όνομα της πόλης σε αυτούς που δεν διαθέτουν ούτε κυβερνητικά γραφεία, ούτε γυμναστήριο, ούτε θέατρο, ούτε

αγορά, ούτε νερό που να κατεβαίνει σε κρήνη, αλλά ζουν σε σπίτια με κοίλες στέγες που μοιάζουν με τις καλύβες του βουνού, πάνω σε μια χαράδρα. Παρ' όλα αυτά, έχουν σύνορα με τους γείτονές τους και στέλνουν ακόμη και αντιπροσώπους στη συνέλευση των Φωκέων.